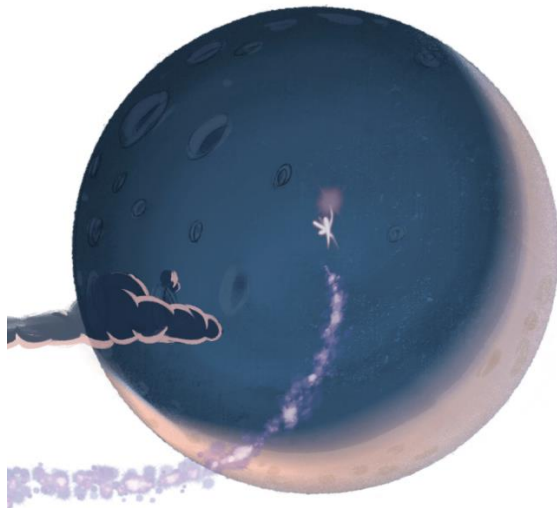

 Provincie
Antwerpen

1. Woord aan de leerkracht

Beste leerkracht

Wat fijn dat u met uw klas aan de slag gaat met ons verhaal. Dit verhaal kan je voorlezen in je klas. In de blauwe kaders vind je telkens een opdracht met soms een filmpje bij.

Hier vind je alvast de link naar ons youtube-kanaal:

https://www.youtube.com/playlist?list=PLjppTA4Mj2eT609RCLjont_BSCCONdaFF

De werkvormen zijn suggesties of mogelijke richtingen die u uit kan gaan. Wij wensen jullie te prikkelen en te verwonderen. Veel plezier!

Het Sprookjeshuisteam

Lieve, Kristine en Katrien

2. Voorleesverhaal

Een wonder van een nacht

Sprookjesvertelster Kristine vertelt...

Bekijk samen met je leerlingen het filmpje '[start voorleesverhaal](#)'. Vervolgens kan je zelf verder voorlezen.

In het Rivierenhof staat een huisje, het Sprookjeshuisje. Rond het huisje ligt een wondermooie tuin. Overdag als alle kinderen op school zitten komen de dieren van het park langs de tuin gewandeld of gevlogen. Een eend waggelt langs het water achter het huisje, een kraai landt op de schoorsteen, een vlinder snoept van de bloemetjes, een eekhoorn roetsjt over de takken van de boom naast het huisje, een bijtje zoemt voorbij. Maar 's nachts als alle kinderen slapen vliegt de uil door het bosje naast het Sprookjeshuisje, scheren de vleermuizen langs de schoorsteen, dansen de vuurvliegjes tussen de struiken, komt de vos een kijkje nemen in de tuin. Maar het meest bijzonder zijn de bloemen. Elke bloem in de Sprookjestuin komt los van zijn stengel en wordt een elfje. De elfjes vliegen, zweven en spelen de ganse nacht door het park.

Nu was er eens een elfje die net zoals haar bloem Akelei heette. Elke avond als de kinderen thuis hun pyjama aantrokken, kwam ze los van haar stengel en vloog rond het huisje. Ze praatte hier en ze babbelde daar. Met de uil, met de vleermuizen met de vuurvliegjes en zelfs met de vos. Dat was wat ze het liefste deed: babbelen, babbelen en babbelen. Ze was een echte babbelkous! Ze maakte met iedereen grapjes en giechelde heel wat af!

Op een avond wil ze van haar stengel komen en....het lukt niet. Eén vleugel hangt slap naast haar lijfje. Ze kan hem niet strekken, hij wil niet bewegen.

'Oh!', zucht Akeleitje, 'mijn vleugel is slap, hij is misschien een beetje ziek?'

Ze hopt van de stengel tot op de grond en begint dan maar te stappen. Ze gaat op zoek naar iemand die haar kan helpen. Zou er in het park een dokter wonen die haar kan genezen?

Start voorlezen

Vanaf hier kan je het verhaal voorlezen aan je leerlingen.

Af en toe probeert ze haar vleugel ...pfffft, er zit geen kracht in. Teleurgesteld en droevig wandelt ze verder.

Voelen - Pijn of verdriet, wat nu?

Wat kan je doen als je pijn hebt of verdrietig bent? Laat de kinderen vertellen wat ze doen als ze verdrietig zijn. Leg nadien de link met het verhaal. Wat deed Akelei?

Stel deze vraag op het einde nog eens met bijvragen: hoe kwam het dat haar vleugel genas?

Daar komt ze voor het Sprookjeshuisje waar de lange, lange bank staat. Een bank waar wel 30 kinderen op kunnen. En dan schrikt ze. In het donker ziet ze iemand op de bank liggen. Hij ligt met zijn hoofd op het éne uiteinde en zijn voeten bengelen over het andere uiteinde.

Zijn haren lijken wel een wilde bos takken, aan zijn handen staan 10 takkenvingers en door zijn laarzen steken tien takkentenen.

Vlug verstopt Akeleitje zich achter één van de struikjes aan het huisje. Maar hij heeft haar gezien. 'Hallo', zegt hij traag met diepe stem, 'wie ben jij?'

Vanachter het struikje roept ze: 'Akeleitje!'

'Hallo', zegt hij opnieuw, ik ben Takkenreus. Je hoeft niet bang te zijn van mij. Ik ben een lieve reus. Ik hou van dromen. Als het licht is ben ik een boom in het bos'

Akeleitje komt heel voorzichtig piepen.

Als de takkenreus Akeleitje ziet, vraagt hij: 'Waarom kijk je zo sip?'

Akeleitje antwoordt: 'Ik ben een beetje ziek, mijn éne vleugel hangt slap. Ik kan niet vliegen.'

'Oei', zegt Takkenreus, 'dat is erg!'

'Weet jij of er in het park een dokter woont? Of een dierenarts misschien?' vraagt Akeleitje.

'Nee', zegt Takkenreus, 'van een dokter heb ik nog nooit gehoord. Maar ik ken wel iemand die zichzelf kan genezen.'

'Echt? Jezelf genezen? Kan dat dan?', vraagt Akeleitje.

'Jazeker, de Regenworm, kan zichzelf genezen. Als hij een stukje van zijn wormenlijfje kwijt is, dan groeit het vanzelf weer aan. Misschien kan Regenworm je wel zeggen wat je moet doen?'

'Dankjewel', zegt Akeleitje, 'dan ga ik op zoek naar Regenworm?'

'De Rrrrregenworm', zegt Takkenreus.

'Oké, Regenworm! Tot straks!' en weg is ze.

Ze loopt langs het huisje het weggetje van het bos in. Ze kijkt goed rond, tuurt tussen de takken van de bomen. Zou een worm op een tak wonen? Of op een boomstam? Het is zo donker en ze ziet geen worm.

Maar dan zijn er twee lichtjes in de boom en hoort ze vreemd gezang.

Kijken – op tocht

Bekijk samen met de leerlingen het filmpje [‘Op tocht’](#) en voer de opdracht uit.

Ga nadien samen op stap met de klas door de gangen van het schoolgebouw of op de speelplaats in een lange trein en kijk rond. Alles wat je tegenkomt kan inspiratie zijn om iets moois te zien. Misschien hoor je wel een mooie melodie, misschien zie je een mooie vorm of een gekke kever. Misschien kom je een dansend dwarrelend blad tegen of ... Kijk er naar en vertel wat jij er zo mooi aan vindt.

Opeens springt er een zwarte kater uit de boom. Hij spint en miauwt naar hartenlust.

Er komen van alle kanten katten met ogen als lichtspots. Alle katten zingen samen een swingend liedje. Akeleitje doet een beetje verlegen een dansje op haar dunne beentjes, maar dansen met een slappe vleugel is niet gemakkelijk. Ze valt om en krabbelt weer recht. Dan wiegt ze zachtjes heen en weer op het leuke muziekje van de poezen.

Als het liedje uit is, springt Akeleitje op en neer en klapt in haar handen: ‘Wat een leuk bandje zijn jullie!’

‘Je mag elke nacht komen meezingen’, zegt de zwarte kat.

‘Dankjewel, dat zal ik zeker doen. Weten jullie toevallig waar de Regenworm woont?’

‘Zeker niet op de takken van de bomen, misschien ginder op de heuvel?’

‘Goed, lieve poezen, tot ziens!’

Ze klimt de heuvel op en Akeleitje voelt iets aan haar gezicht. Ze schrikt, het is pikdonker.

Raden - doos vol licht

Bekijk samen met de leerlingen het filmpje [‘doos vol licht’](#) en voer de opdracht uit.

Neem nadien allemaal voorwerpen die licht geven (een kaars, een lucifer, een fietslampje, een klein lampje, een nepdiamant, een spiegel,...) Laat de leerlingen iets uit de mand nemen. Ze beschrijven het voorwerp maar vertellen niet wat het is. De andere leerlingen raden wat het is. Nadien kan je de voorwerpen rangschikken van wat het meeste licht zou geven in de nacht en wat het minste.

‘Wat is dat? Het kleeft een beetje en het is fijn en zacht. Plots hoort ze twee hele fijne stemmetjes.

‘Hallo, wie is daar? Pas op, zo meteen maak je onze spinnenwebben stuk. Wat vind je ervan? Zijn ze niet kunstig gemaakt?’

‘Ja prachtig!’, zucht Akeleitje.

O la la! Jij bent een bloemenelfje! Wij zijn Spin Oza en Spin Azie, twee zussen, wij doen alles samen!

‘Ik ben Akeleitje, ik ben een beetje ziek, mijn vleugel hangt slap en zo kan ik niet vliegen. Regenworm kan me helpen, weten jullie waar hij is?’

Help ons even met knopen maken zodat ons web nog groter wordt.

Akeleitje helpt Spin Oza en Spin Azie. Ze steekt het puntje van haar tong uit haar mondje en probeert een knoop te leggen in twee spinnendraden. Het is moeilijk. Eindelijk lukt het! Oef! Ze legt knopen tot de spinnenwebben klaar zijn.

‘Nu loop je helemaal naar de vijver, daar is de grond zacht en vind je Regenworm misschien.

Daar aan het water ziet Akeleitje veel beweging, kikkers springen hoog en ver, van blaadje naar blaadje en plons! in het water. De kikkers kwaken dat het een lieve lust is.

Akelei wordt nu echt ongeduldig om de worm te vinden.

‘Hallo, hebben jullie Regenworm gezien? Halloooooo’, roept ze ongeduldig, ‘hebben jullie Regenworm gezien?’

‘Hey spring en dans lekker met ons mee!’ kwaken de kikkers. Akeleitje doet haar best om te springen ze springt van blad naar blad. Oeps, bijna valt ze in het water! Als ze moe is springt ze weer op de kant.

‘Lieve kikkers, ik ben Akeleitje, ik heb echt jullie hulp nodig. Ik zoek Regenworm, die me kan helpen om weer te vliegen!’

Dan komt de oudste kikker schommelend met zijn dikke buik aangelopen. Akeleitje springt van het éne been op het andere van ongeduld, straks wordt het weer licht en dan moet Akeleitje terug naar haar stengel!

De oude kikker kwaakt: ‘Regenworm, Regenworm, kom kom laat je zien!’

En daar beweegt het zand voor hun voeten, er verschijnt een kopje en langzaam de hele worm.

‘Regenworm eindelijk, ik heb je de hele nacht gezocht! Kun je me helpen...’, start Akeleitje.

‘Ik ben moe en wil liever gaan slapen. Wat is er?’, broemt Regenworm.

‘Mijn vleugel is stuk en ik kan niet meer vliegen. En jij kan jezelf genezen. Hoe doe je dat?’

‘Oei, dat weet ik niet zo goed! Ik doe gewoon wat ik graag doe. Gangetjes maken in de aarde en lekker veel eten. Wat doe jij graag?’

Weet jij nog wat Akeleitje graag doet?

Ja! Juist! Ze babbelt graag! En ze maakt graag grapjes en giechelt heel veel!

Toen begon Akeleitje te babbelen. Ze babbelt met de kikkers, ze babbelt met de muggen die boven de vijver dansen, ze babbelt met de eenden die nog half slapen, ze babbelt met de vleermuizen die over de vijver vliegen. Ze maakt grapjes met iedereen en lacht en giechelt.

En kijk, langzaam komt haar vleugel weer naar boven tot....hij helemaal recht staat zoals de andere vleugel. Ze maakt een kleine zweefsprongetje in de lucht.

‘Joepie!!! Dankjewel lieve dieren van het bos! Dankjewel Regenworm!!!’, lacht Akeleitje.

Akeleitje stijgt op en vliegt als de wiedeweerga terug naar de tuin bij het Sprookjeshuisje.

Daar ligt de takkenreus nog steeds te dromen. Ze maakt hem wakker: ‘Vlug, Takkenreus, het wordt ochtend.’ Takkenreus strekt zijn takkenvingers en zijn takkentenen uit en kijkt verwonderd naar het vliegende elfje. ‘Het is je gelukt!’

‘Ja!’, zei Akeleitje. ‘ik heb een heerlijke nacht beleefd. De katten hebben me leren zingen, de spinnen hebben me leren knopen en de kikkers hebben me leren springen! Nu kan ik nog veel meer dan babbelen en vliegen. Is dat niet ongelooflijk?’ Ze geeft Takkenreus een kusje op zijn neus en vliegt weer snel naar haar stengel. En nog net op tijd landt ze op haar stengel, om weer een hele dag een bloem te zijn.

Handen – Afdrukken maken

Ga op wandel op de speelplaats of in een stukje groen in de buurt. Verzamel wat takjes en blaadjes. Smeer alles in met verf als je terug in de klas bent en maak afdrukken op een wit papier. Je kunt verschillende kleurtjes verf gebruiken.